

(1)

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

17 NOVEMBRE 1949.

PROPOSITION DE LOI

limitant les fermages et abrogeant les arrêtés ministériels des 30 mai et 30 novembre 1946.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Qu'à plus de quatre ans de la victoire, les fermages soient encore figés à 140 % de leur montant d'avant guerre, cependant que le coût de la vie est au coefficient 3,75 et que les produits de la terre et de la ferme avoisinent le coefficient 4, c'est viollement inique.

Aussi nombre de fermiers proposent ou acceptent de porter le fermage bien au delà du maximum légal. Ils cèdent à un sentiment de justice. Mais la loi est ainsi inéconnue, violée par ceux-là même qu'elle est censée devoir protéger. Cela n'est pas sain. Depuis l'invasion, nous n'avons eu que trop de lois iniques et arbitraires qui accoutumant les Belges à la pratique sereine de l'illégalité.

Le coefficient 1,4 n'a aucun rapport ni avec les charges fiscales qui grèvent la propriété, ni avec le coût des réparations aux bâtiments, coût qui atteint le coefficient 5 et au delà.

Le droit de propriété est ainsi maltraité sans aucune raison plausible. La terre est dépréciée; les investissements en immeubles ruraux, découragés.

Par contrecoup, c'est l'épargne qui est atteinte, pourchassée sans merci par les lois fiscales et les limitations arbitraires qui réduisent au néant les perspectives de rémunération.

S'il n'est pas trop tard, il est urgent de restaurer le goût de l'économie et d'encourager ceux qui ne vivent pas au jour le jour à consolider en biens immeubles la compensation des privations et restrictions qu'ils savent s'imposer.

La vraie démocratie et un sain régime de libertés commandent le respect de la propriété sans laquelle les entreprises de force ont tôt fait d'implanter un nouvel esclavage.

En supprimant, par la limitation excessive des fermages, tout revenu de la propriété rurale, on mine le droit de

17 NOVEMBER 1949.

WETSVOORSTEL

tot beperking van de pachtprijzen en tot intrekking van de ministeriële besluiten van 30 Mei en 30 November 1946.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Het is eenvoudig onbillijk dat, vier jaar na de overwinning, de pachtprijzen nog op 140 % van hun vooroorlogs bedrag zijn blijven staan, terwijl de levensduurte coëfficiënt 3,75 heeft bereikt en de veld- en hoeveproducten coëfficiënt 4 benaderen.

Daarom stellen tal van pachters voor of nemen zij aan dat de pacht ver boven het wettelijk maximum gebracht wordt. Aldus geven zij toe aan een gevoelen van rechtvaardigheid. Maar aldus wordt ook de wet miskend en overtreden door diegenen die zij zou moeten beschermen. Dit is niet normaal. Sedert de inval telt men reeds een te groot aantal onrechtvaardige en willekeurde wetten welke de Belgen aan een onverstoornbare beoefening van de onwettelijkheid gewennen.

Coëfficiënt 1,4 is niet in verhouding, noch tot de op de eigendom drukkende fislrale lasten, noch op de herstellingskosten van de gebouwen, waarvan het bedrag coëfficiënt 5 en meer bereikt.

Het eigendomsrecht wordt aldus zonder enige aanneembare reden miskend. De grond verliest zijn waarde; de beleggingen in onroerende landgoederen worden onmogelijk gemaakt.

Ten gevolge hiervan wordt de spaarzin ondermijnd en onverbiddelijk nagejaagd door de fislrale wetten en door de willekeurige beperkingen, welke de vooruitzichten op vergelding teniet doen.

Zo het niet te laat is dan is het toch hoog tijd om de spaarzin te herstellen en diegenen die niet van de hand in de tand leven aan te moedigen om de vrucht van de ontberingen en beperkingen welke zij zich getroosten in onroerende goederen te beleggen.

De ware democratie en een gezond stelsel van vrijheden eisen eerbied voor de eigendom zonder welke een regime van dwang weldra een nieuwe slavernij zou ingevoerd hebben.

Door het inkomen uit landeigendommen bij middel van overdreven beperking van de pachtprijzen af te schaffen,

propriété lui-même. De proche en proche, de tels abus finiront par engendrer les pires conséquences.

Nous avons proposé de doubler le fermage d'avant guerre. C'est un minimum. Ne faut-il pas aller au delà ? La limitation de la majoration peut encore s'expliquer du fait que les prix ne sont pas stabilisés, que les hausses de salaires n'ont pas égalé dans tous les secteurs la montée du coût de la vie, que les placements en valeurs de bourses à revenu variable sont terriblement dépréciés et ne rendent que des dividendes étriqués.

La présente proposition est un acheminement vers le rétablissement de la liberté et de la norme.

ondermijnt men het eigendomsrecht zelf. Dergelijke misbruiken zullen ten slotte de ergste gevallen medebrengen.

Wij stellen voor de vooroorlogse pachtprijzen te verdubbelen. Dit is een minimum. Dient er niet verder gegaan ? De beperking van de verhoging is nog te verantwoorden door het feit dat de prijzen nog niet vaststaan, dat de loonsverhogingen niet in alle sectoren gelijke tred houden met de stijging van de levensduurte, dat de beleggingen in beurswaarden met veranderlijk inkomen zeer in waarde gedaald zijn en slechts armzalige dividenden opleveren.

Dit wetsvoorstel baant de weg naar het herstel van vrijheid en norm.

Marcel PHILIPPART.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

Sauf accord des parties, constaté par le juge de Paix, le fermage d'un bien rural ne peut dépasser le fermage de 1939 augmenté de 100 %.

La majoration est due, sur simple demande notifiée au preneur, avant l'échéance, par lettre recommandée à la poste.

Les baux et les concessions, relatifs aux minières, carrières et tourbières sont régis par la présente loi.

Art. 2.

Si le bien n'était pas loué en 1939 ou s'il l'était à des conditions exceptionnelles ou avec des modalités différentes, c'est la valeur locative normale qui servira de base à la détermination du loyer majoré de 100 %.

En cas de désaccord entre parties, le Juge statuera.

Art. 3.

Dans les huit jours de la publication de la présente loi un arrêté ministériel fixera les prix des produits ou denrées sur lesquels sera basé le fermage stipulé payable en nature ou par référence aux dits produits ou denrées.

Art. 4.

Sont abrogées les dispositions des arrêtés ministériels du 30 mai 1945 relatif à la revision du taux des fermages et du 30 novembre 1946 relatif aux taux des fermages stipulés en produits ou en denrées ou par référence à des produits ou denrées.

Art. 5.

La présente loi entrera en vigueur le jour de sa publication.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

Behoudens door de vrederechter vastgestelde overeenkomst der partijen, mag de pachtprijs van een landeigendom de met 100 % verhoogde pachtprijs van 1939 niet te boven gaan.

De verhoging is verschuldigd na een eenvoudig verzoek vóór de vervaldag en bij aangetekende brief aan de pachter betekend.

De pachten en de concessies betreffende erts- en steengroeven alsmede de veenderijen worden door de tegenwoordige wet geregeld.

Art. 2.

Indien het goed in 1939 niet onder uitzonderlijke voorwaarden of overeenkomstig andere modaliteiten verpacht werd, dient de normale pachtwaarde tot grondslag voor de met 100 % verhoogde pachtprijs.

In geval partijen het niet eens zijn, doet de rechter uitspraak.

Art. 3.

Binnen acht dagen die volgen op de bekendmaking van deze wet, worden bij ministerieel besluit de prijzen van de voortbrengselen of waren bepaald, volgens welke de in natura of door verwijzing naar deze voortbrengselen of waren betaalbare pachtprijs wordt vastgesteld.

Art. 4.

De bepalingen van de ministeriële besluiten van 30 Mei 1945 betreffende de herziening van de pachtprijzen en van 30 November 1946 betreffende de in voortbrengselen of in waren of door verwijzing naar voortbrengselen of waren bepaalde pachtprijzen, worden ingetrokken.

Art. 5.

Deze wet treedt in werking de dag van haar bekendmaking.

M. PHILIPPART,
H. MARCK,
J. MERGET,
J. GASPAR,
F. LEFÈRE.